

Photo: © Monique VRINS

Het Goudblommeke in Papier

La Fleur en Papier Doré

Magazine van de Coöperatieve Vennootschap "Het Goudblommeke in Papier"
Magazine d'information de la Société Coopérative "La Fleur en Papier Doré"
Cellebroersstraat 53-55 te 1000 Brussel - Rue des Alexiens 53-55 1000 Bruxelles
Tel. 02 511 16 59

Recommandé par le Guide du Routard 2012-2013 consacré à Bruxelles
Highly commended by Arukikata Globe-Trotter 2012-2012, Japan
Highly commended by "Bon Appétit !" Nippon Express Europe
Highly commended by Aruco (Akasaka-Minatu-ku, Tokyo, Japan)
Highly commended by Yelp

Volgens de meest recente gegevens zou de eerste maatjesharing dit jaar aankomen op woensdag 5 juni. Wij houden u zeker op de hoogte. (U kan alvast reserveren)

Selon les prévisions les plus récentes, les premiers maatjes arriveront le 5 juin prochain. Comme les autres années nous organiserons une grande journée de dégustation de ces délicieux poissons. Nous allons les chercher pour vous aux aurores au bout de la Flandre. Nous vous tiendrons au courant. Plus de 300 maatjes l'an dernier. Vous pouvez déjà nous annoncer votre présence.

Nieuw seizoen Goudgeblomd

Allemaal lachende gezichten op de (jammer genoeg) laatste activiteit (voor dit seizoen) van Goudgeblomd. Zelfs G. van Bruaene en Irène Hamoir (op de achtergrond) waren blij. Niet omdat het voorbij is natuurlijk, maar omdat Zinne-ma, de vzw Geert van Bruaene en de coöperatieve vennootschap Het Goudblommeke in Papier een akkoord hebben bereikt voor nog maar een nieuwe reeks die begint in september 2013.

Wij kijken er nu al naar uit..(dv)

Eén van de artiesten op Goudgeblomd van 24/03/13.

Foto Luc Stiens

Allez, un effort, les Belges !

Alors que nos amis français n'ont pas hésité à propager, y compris auprès des touristes, le «geste qui sauve» - à savoir lever le coude - pour aider leurs viticulteurs, les Belges, dont certains se disent prêts à faire sauter le pays, se sont,

eux, permis de ne boire que 8.227.841 hectolitres de bière en 2012.

En 2011, c'est près de 8,6 millions d'hectolitres qu'avaient été dégustés ! Nous perdons le rythme !

Bien sûr, la consommation de

2012 représente une moyenne de 100 litres. Mais dix ans avant, la moyenne était supérieure de 21 litres ! Les Belges doivent donc faire un effort pour faire taire les statisticiens grincheux. Il y va de la survie des quelque 150 brasseries belges et des 650.000 personnes qui y tra-

vallent. Pour produire plus de 1.300 bières différentes ! Il faut bien dire en plus que la population belge ne représente que 0,17 % de la population mondiale. Levons donc nos chopes en toute décontraction ! Il faut nous montrer à la hauteur des amateurs étrangers de nos bières. Nous exportons en effet 60% de notre production.

Photo : Kris, le nestor des garçons de La Fleur en Papier Doré, montrant comment débiter professionnellement une bière

ture sur la naissance de la bière dit que les moines du Moyen-Age ont trouvé ainsi le moyen, pour le cas où le vin leur ferait défaut, de boire autre chose que de l'eau dont ils avaient horreur. Ils ont effectivement cultivé la vigne dans nos régions mais son vin était sans doute peu enthousiasmant.

Mais surtout, la bière était cuite et donc plus saine que l'eau pure. Selon la hiérarchie, dans les monastères, la

© Photo: Monique Vrins

Grâce notamment à des manifestations du genre du grand week-end de la bière belge, sur notre belle Grand Place de Bruxelles où le public étranger se presse.

Les estaminets bruxellois sont aussi de bons ambassadeurs de notre breuvage traditionnel. Bien des touristes qui atterrissent chez nous savent exactement quelles bières ils veulent déguster.

Toujours meilleure

Il se répète que ce sont les Bénédictins qui sont à l'origine de la bière telle que nous la connaissons. Toute la littéra-

bière autorisée était de plus en plus faible jusqu'à arriver pour les moins « gradés », à ce qu'un Brusseleir appelle de la floitjesbee !

Enfin, la cervoise, à base d'orge fermentée, est ainsi née, même si les Sumériens, dans ce qui est devenu l'Irak, les Babyloniens de Nabuchodonosor ou les Egyptiens avaient déjà trouvé de quoi se rincer le gosier et que Jules César préférait, dit-on la bière au vin. Chez nous, en tout cas, la bière n'a fait que s'améliorer et se diversifier puisque la petite Belgique produit exactement 1317 bières différentes.

© Photo: Monique Vrins

Spéciales, blanches, ambrées, trappistes, gueuzes, saisons, lambics, faros ou pils, ne sont que des prénoms, bière est leur nom ! Et même le poète les a chantées : Emile Verhaeren décrivait en effet le métier de brasseur de village : « ... en chaque enclos l'été, l'hiver sous chaque toit où la province s'attable au jour le jour et boit, le bourgmestre est prince mais le brasseur est roi. »

Pour qui veut en savoir plus, le journaliste Jean-Louis Sparmont n'a pas repéré que ce joli compliment, il a aussi présenté «Les routes de la bière».

<http://www.bierebel.com/biblio.php>.

Mais il ne suffit pas de lire même tout ce qui a été écrit, il faut surtout découvrir ! Les Kriek et Gueuze Girardin ou Boon, l'Hopus savoureuse dans son verre élégant, la si bruxelloise Zinnebir et bien d'autres. Alors, rendez-vous à la Fleur en Papier Doré...

(Monique Discalcius)

Les moustachus gagneraient plus?

C'est en tout cas ce que dit une étude en Amérique et en Australie. Comme les amis du moustachenclub de Bruxelles et d'ailleurs atterrissement régulièrement dans notre estaminet, la question nous amuse.

Curieuse étude commanditée par l'American Mustache Institute (si, si, ça existe) et menée par l'université de Sidney et l'Australian National University. Elle montre que les moustachus américains et australiens gagneraient 4,3 % de plus que leur collègues masculins sans moustache et même 8,2 % de plus que leurs confrères barbus. Il apparaît aussi qu'ils dépensent 11 % de plus que les autres travailleurs et épargnent 3 % en moins.

Il faut dire qu'une autre étude américaine affirme qu'un homme qui soigne bien sa moustache dépense 1.000 à 1.500 \$ par an pour cela. Etre

beau, ça peut coûter cher... La même étude statistique prétend que les américains moustachus sont non seulement plus attrayants et sexuellement dynamiques mais qu'en plus, ils contribuent fortement à l'économie en achetant des tondeuses, de la cire et d'autres outils importants qui sont des luxes coûteux... Et c'est sans parler des avantages environnementaux : économiser un rasage c'est aussi économiser de l'eau ! Mais tout ça se passe aux Etats-Unis où l'American Mustache Institute est, paraît-il un lobby très puissant. Il va jusqu'à demander une réduction d'impôt de 250 \$ pour les soins de leur ornement pileux.

En voilà une histoire ! Bien que, comme chacun sait, on fait dire à peu près ce qu'on veut aux statistiques.

Pourtant, dorénavant nous n'en serons que plus impressionnés par nos clients aux bacchantes spectaculaires.

Cette année, l'élection de la Moustache 2013 a lieu le 28 avril. (mv) <http://brusselse-moestasje.wikeo.be/>

Nieuwsanker Indra Dewitte in het Goudblommeke

De sympathieke Limburgse blondine, Indra Dewitte nieuwsanker van de "7e Dag" (VRT) wordt over een paar maanden adjunct-hoofdredactrice van "Het Belang van Limburg" Omdat de kans groot is dat zij het dan bijzonder druk gaat krijgen, wilde ze eerst nog een aantal dingen absoluut doen. Eén ervan was een bezoek brengen aan Het Goudblommeke in Papier. Wat voorzien was voor een uurtje

Jefke De Ganck, élu en 2012

© Foto: Helga Van der Biest, 2013

Indra Dewitte

werd een hele namiddag. Wat zij daarover twitterde moet heel positief geweest zijn gezien de vele toffe reacties die wij daarover kregen.. (dv)

Op toer met Sonja

Wie regelmatig Het Goudblommeke in Papier bezoekt heeft ze zeker al ontmoet, de flamboyante, blonde gidse Sonja. Bijna dagelijks bezoekt zij met een of meerdere groepen ons cafeetje, maar daar stopt het voor Sonja niet mee. Al jaren zet zij zich daadwerkelijk in voor daklozen. Zij houdt bijvoorbeeld spreekbeurter maar bemiddeld ook om ze aan het werk te krijgen. Enkele gewezen daklozen maken nu deel uit van haar gidsteam. Sinds kort heeft Polymnia (de vereniging rond Sonja De Smedt) nog een tandje bijgestoken. Zij wil namelijk de actuele gevangenisproblematiek laten aankaarten door ex-gevangenen. Zo heeft Sonja alle informatie over de penitentiaire strafinrichtingen verwerkt tot een volwaardige wandeling, waarbij een ex-gedetineerde de uitleg uit eerste hand geeft.

(dv)

Meer info: 0475/41.07.67 of www.polymnia.be

Het Goudblommeke in de pers

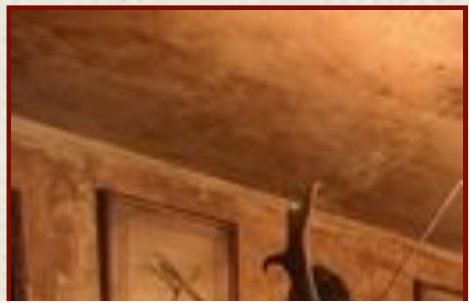
Ons cafeetje is vorige maanden heel veel in de pers gekomen (en altijd in zeer positieve zin of wat dacht je?). Artikels in de bijlage van "De Morgen", "Het Belang van Limburg", "De Gazet van Antwerpen", "Dag Allemaal" enz... maar dat gebeurt wel meer, dus geen reden om er een artikeltje in ons magazine aan te weiden.

Merkwaardig was echter wel een bijdrage over "La Fleur en Papier Doré - Het Goudblommeke in Papier" in een Lets (ja uit Letland) dagblad.

Omdat onze kennis van deze taal niet meer is wat ze had moeten zijn, waren wij er heel gelukkig mee dat heel wat Letse bezoekers naar Het Goudblommeke afzakten. De eerste aan wie wij het vroegen, Andris Smilgdrivs, was meteen bereid om de tekst te vertalen. Wij zullen hem niet helemaal weergeven want het artikel besloeg meer dan een halve (dagblad)pagina.

"... Als je een wandeling door Brussel plant, kan je deze gemakkelijk combineren met de ontmoetingsplaatsen van gevierde Brusselaars - zoals de beroemdste Belgische surrealist René Magritte. In de Cellebroersstraat 55 vind je een café dat "Het Goudblommeke in Papier" heet, dat bij het wisselen naar de 20e eeuw (n.v.d.r.: de helft van de 20e eeuw) als vergaderplaats door zowel Magritte als de Belgische surrealistische schrijver Marcel Lecomte gekend was. ..." *"... Een grote zwart-wit foto, gemaakt voor het café, toont de surrealisten uit die tijd. Na de oorlog kwamen hier ook de leden*

van de avant-gardebeweging CoBrA. De Belgische schrijver Hugo Claus was een van hen. Hij veroorzaakte in 2008 een brede contraverse. Hij leed aan Alzheimer en koos voor euthanasie, wat in België volkomen legaal is. ..."

SIRREĀLISTU KAFEJNĪCA

Starp citu, komiksu maršrutu var lieliski apvienot ar vēl viena legendāra Briseles iemītnieka – beļģu slavenākā sirreālista Renē Magrita – takām. Rue des Alexiens 55. namā atrodas bārs La Fleur en Papier Doré, kas XX gs. sākumā kļuva slavens kā sirreālistu pulcēšanās vieta, pastāvīgo apmeklētāju pulkā bijis gan Magrits, gan beļģu rakstnieks sirreālists Marsels Lekomts un

"...Het meest opvallend is wel het gevoel dat, ondanks de jaren, het interieur van Het Goudblommeke in Papier, grotendeels onveranderd is gebleven. Het lijkt er nog steeds op een stoffig Boheems hol, vol antiquiteiten en kitsch . De verlichting in het café is altijd lichtjes verduisterd wat de comfortabele atmosfeer versterkt. Op de vloer liggen nog oude, afgesleten tegels en op de muur zijn nog nauwelijks vrije plekken... de verzameling omvat meer dan 400 lijstjes met schetsen, tekeningen, foto's, krantenknipsels enz.. Ook de schepper van Tintin (n.v.d.r.: Kuifje) was vaste bezoeker hier. ..."

(Fragment uit het Letse krantenknipsel)

© Foto: Danny Verbiest, 2008

Zo gaan ze nog een tijdje door tot hun slotzin: *"Maar het (n.v.d.r.: Het Goudblommeke in Papier bedoelen zij) is het zeker waard er iets te gaan drinken en ondertussen na te denken over de "vluchtige aard" van de tijd".* Filosofen zijn het die Letten. Let op mijn woorden. (dv)

Colofon:

Redactie/Rédaction: Mich De Rouck, Monique Vrins, Jan Beghin & Danny Verbiest
Met bijdragen van / Collaborateurs: Monique Vrins (mv), Mich De Rouck (mdr), Monique Discalcius & Danny Verbiest (dv)
Foto's/Photos: Monique Vrins, François Mairet, Helga Van der Biest, Danny Verbiest en anderen
Verzending/Expedition: Paul Merckx, Stéphane Gobillon en Danny Verbiest
Verantw. uitg./Edit. resp.: Danny Verbiest - Cellebroersstraat 53 - Rue des Alexiens 53 1000 Brussel - 1000 Bruxelles
Elke auteur is verantwoordelijk voor zijn bijdragen
Tout auteur est responsable de ses textes

Des cadres et des boîtes aux murs (1)

Aux murs de La Fleur en Papier Doré pendent quelques boîtes-cadres dont, bien entendu, nous ne connaissons pas l'histoire. S'il fallait retirer des murs tout ce qui nous pose des questions, il n'y resterait plus grand-chose. L'estaminet regorge d'œuvres auxquelles on pourrait accorder tout un éventail de qualificatifs. Naïves, baro-

Sur la mer calmée

Deux grandes boîtes - ou comment les appeler, sinon ? - contiennent des bateaux voguant sur des flots figés. A gauche du comptoir, au-dessus de la machine à café naviguent deux vaisseaux et une barque. Dans la troisième salle, un voilier dans une grande boîte accrochée bien haut et si définitivement de travers

© Photo : François Mairet

ques, religieuses ? Peut-être d'autres encore ? Sorties de quelles sortes de créativité ? Peu sont signées ni datées. Comme au moins cinq de nos trésors entrent dans cette catégorie, vous retrouverez la suite de « Cadres et boîtes » dans notre prochain magazine.

qu'on est en droit de se dire que si la mer n'était pas en papier mâché, il y a longtemps que l'eau se serait écoulée.

D'abord prendre des renseignements auprès d'amis qui s'y connaissent en navigation. D'accord, il y a des mâts, il y a des voiles plus

très vaillantes, mais nos navires s'avèrent n'être que des copies de rêves maritimes.

René est on ne peut plus clair: *c'est une représentation de pure décoration, l'artiste n'est certainement pas un "peintre de la Marine" et a voulu donner une impression, mais aucun marin ne voudrait naviguer avec un tel gréement, celui de la salle 3 évoque un bâtiment de guerre du 17e. mais la voilure est plus que fantaisiste, l'autre, au comptoir montre à gauche une coque début 20e. La forme du navire de droite est plus ancienne, mais il est tout aussi fantaisiste.*

Stéphane (qui aime le stoemp et connaît les bateaux) écrit ceci : *A mon avis ce modélisme naval porte l'âme du constructeur. Sans doute était-il un marin avec du vécu, soit un rêveur, habile des mains, désireux de 'mettre les voiles'... Ces objets sont porteurs d'un message et prouvent leur valeur par le fait d'avoir résisté au temps. Ils résistent dans un endroit qui convient au rêves, aux causeries, à l'histoire, au 'bon vivre'....*

Finalement, je crois que je les préfère comme ça que si c'étaient des copies laborieuses.

Petites fleurs

Cette boîte fermée par une vitre a juste le format qui convient pour tenir entre les portes-fenêtres qui ouvrent sur la rue. Elle contient une épaisse couronne de fleurs artificielles. Elles entourent un petit texte de Guido Gezelle.

La demi-pénombre de l'estaminet ne permet pas au visiteur de voir à quel point ces fleurs sont fraîches de coloris et brillantes. La photo le permet et étonne quand on connaît l'ori- >>

© Photo : François Mairet

ginal. Serait-ce une œuvre de Geert van Bruaene ? On sait qu'il avait un faible pour le prêtre-poète qui avait passé 22 années à Courtrai dont notre Petit Gérard était originaire. (Monique Vrins)

Un petit texte de Guido Gezelle entouré d'une épaisse couronne de fleurs artificielles

Tafereeltjes in dozen zijn van alle tijden

De Amerikaanse kunstenaar Joseph Cornell (1903-1972) was een verwoed verzamelaar. Alles kon hij gebruiken en bewaarde hij voor zijn beroemde kijkdozen. Hij struinde de rommelmarkten van New York af, op zoek naar voorwerpen voor zijn "shadow boxes" of "kleine theaters van herinneringen". Hij was geïnspireerd door de collages van de surrealisten, zoals er meerdere te ontdekken zijn aan de wanden van het Goudblommeke. Hij werd niet alleen erkend als de grootste Amerikaanse surrealist, maar ook als de voorloper van pop art en installatiekunst (1). Ook de Zuidfranse kunstenaar Paul Duchein (1930), "artiste des boîtes et des assemblages", werkt in die geest (2). Zonder te vergeten het "schuivenmuseum" (3) van de Zwitserse artiest Herbert Distel (1942). Over haar vriend, de fotograaf-kunstenaar Robert Mapplethorpe, schrijft Patti Smith (4) het volgende - het gaat over het jaar

© Photo : François Mairet

1967 : "Hij hield van de dozen van Joseph Cornell en vaak maakte hij van onbeduidende stukjes rommel, gekleurd touw, kant van papier, afgedankte rozenkransen, knipsels en parels een zichtbaar gedicht.... Het had spirituele schoonheid en diende als onze kerstboom"

1/7 zal omvatten.

(mdr)

(1) bron Wikipedia e.a.

(2) www.paul-duchein.com

(3) www.schubladenmuseum.com

(4) Patti Smith, Just Kids, uitg. De Geus, 2011

Hun aller voorganger was uiteraard Marcel Duchamp (1887-1968) met zijn draagbare musea omschreven als "boîtes-en-valises". En onlangs wist galerijhouder Ronny Van de Velde een aantal vooraanstaande kunstenaars warm te maken voor zijn project "museum op schaal" dat een 100-tal "zalen" op schaal

Mathilda Van der Borgh fotografeert volkstuintjes

De naam Mathilda Van der Borgh heeft u al heel vaak gezien onder de foto's in ons e-zine. Mathilda is al jaren een fantastische medewerkster. Maar voor de gepensioneerde pedagoge is er nog meer te doen. Een tijd geleden bracht zij een aantal boekjes uit >>>>

Joseph Cornell

© Foto: Mathilda Van der Borgh

waarmee zij probeert de kleuterleidsters te motiveren om niet alles voor te doen, maar de kinderen zelf te laten zoeken naar oplossingen waardoor zij meer vertrouwen in zichzelf krijgen.

Dit keer heeft Mathilda het over de lapjes grond die (meestal) door de overheid als "volkstuintjes" worden verpacht. In hun vrije tijd gaan mensen daar groente en/of bloemen kweken. Tijdens de

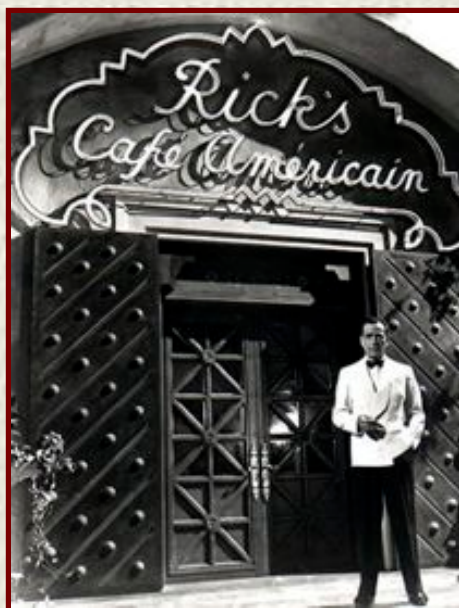
Van der Borgh ontdekte vaak per toeval volkstuintjes, o.a. door te gluren achter panelen waarop bouwprojecten worden aangekondigd. (Brussel Deze Week, An Devroe)

oorlogsjaren een noodzakelijkheid maar nu een hobby. Mathilda wil hier geen lans breken voor "gezonde voeding" want zij is nuchter en verstandig genoeg om te weten dat de chemische troep overal in de lucht zit. Neen, het gaat hem vooral over de fotografie en daar is zij zeker in geslaagd. (dv)

Info: mathildavanderborgh.tumblr.com

Rick's Café

In "Casablanca" (1942), de prachtige film van Michaël Curtiz, worden de hoofdrollen gespeeld door Ingrid Bergmann en Humphrey Bogart. "Bogey" is Rick, de louche uitbater van nachtclub *Rick's Café Américain*. De prent werd een groot succes en *Rick* een iconisch uithangbord. Sindsdien en tot vandaag prijkt de goedbekkende naam van het filmcafé op de gevel van bars zowat overal ter wereld.

Rick (Humphrey Bogart) voor de inkom van "Rick's Café Américain" (uit de film Casablanca 1942)

Een van de bekendste is het *Rick's Café* te Negril op Jamaica. Het werd in april 1974 opgericht door ene Richard 'Rick' Hershman. *Rick's* is een café met een toegevoegde waarde. Het is gelegen op een landtong van waaruit men een oneindig zicht heeft op de Caribische zonsondergang. Een bandje speelt reggae-muziek terwijl de vuurbal langzaam in zee verdwijnt. Intussen duiken waaghalzen vanaf de kliffen in het turquoise water. Men kan er zich tegoed doen aan plaatselijke specialiteiten als daar zijn jerk's chicken, planters punch, rasta pasta, een frisse Red Stripe pils en noem maar op. Met als toets op de rhumcake een souvenirwinkel.

De orkanen Gilbert (1988) en Ivan (2004) haalden verwoestend uit. Maar telkens weer werd het sfeervolle café van de ondergang gered en herrees het uit zijn as. Een gemeenschappelijk trekje met ons Goudblommeke in Papier dus - al hebben we geen duike waaghalzen. Yo mon!

(mdr)

www.rickscafejamaica.com

Blommekesvrienden in de kijker

Christian De Coninck *Het Droste Effect*, de jongste politieroman van Christian De Coninck (zie ook magazine nr.69 blz.7 & 8) is pas verschenen. Volgens kenners is het de beste van zijn zeven tot

dusver gepubliceerde thrillers, en dat wil iets zeggen. De plot speelt zich af in de drugswereld. Als er een dealer wegvalt komt er direct een andere in de plaats, zoals in de rolletjes Droste-chocoladepastilles waar de titel naar verwijst. De voorstelling van het nieuwe boek vond plaats in de Standaard-boekhandel aan het Brusselse Muntplein. Korpschef Guido Van Wydersch, recensent Fred Braeckman en burgemeester Freddy Thielemans namen het woord. Deze laatste stelde zeer terecht dat het verhaal een spiegel voorhoudt van de maatschappij zoals ze is, naar voorbeeld van de sociale romans in de 19e. eeuw. Zoals steeds is het een plezier om de traditionele gimmick, het zinnetje in onvervalst Brussels dialect, tijdens de lectuur te ontdekken. Kortom, een aanrader.

Pierre Claes

Naar aanleiding van zijn 80ste. verjaardag vindt een retrospectieve plaats van de Brusselse kunstschilder Pierre Claes (zie ook magazine nr.65 blz.3). De tentoonstelling loopt in de Oude Pastorie te

Kapelle-op-den-Bos*, van 12 tot 28 april. De meester zelf is aanwezig elke donderdag-, vrijdag- en zondag vanaf 14 uur en op afspraak (02-253 33 97). Er worden werken getoond die een periode van 70 jaar overspannen.

Kenschetsend is zijn fauvistisch kleurenpalet, al heeft Pierre Claes in de loop van zijn lange carrière meerdere technieken toegepast. Hij haalde zijn inspiratie in Afrika en in Zuid-Europa maar ook in het Pajottenland. En men vindt in zijn oeuvre invloeden van de impressionisten, van Bonnard, van Picasso (*Guernica*), van Rik Wouters en vele anderen. Daartussen onderbreken natuurlijk de op Brussel geïnspireerde creaties niet, als daar zijn *De kroisweg van Onz'ler deu de stroete van Brussel*, *Onz'ler bij ons in Brussel* en *De Maabuumplanting in 't joer 2011 in Brussel*. Wie deze interessante overzichtstentoonstelling nog wil bezoeken moet zich haasten! (mdr)

*Gemeenschapscentrum De Oude Pastorie, Kerkstraat 24 te Kapelle-op-den-Bos (Nieuwrode).

www.gcoudepastorie.be

Agenda

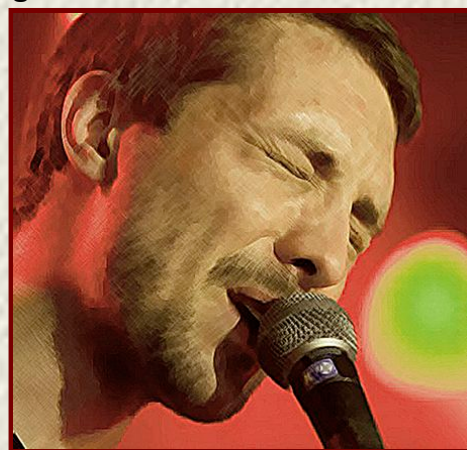
De Brusselse Amnesty Inter-

national-groep organiseert op zaterdag 11 mei 2013 in samenwerking met vzw Geert Van Bruaene zijn **2e algemene QUIZ voor jong en oud** in het Goudblommeke in Papier. Ploegen van maximaal 4 personen kunnen meequizzen. Inschrijven: per mail naar: "a.i.brusselviifhoek@gmail.com" of bij een van de groepsleden.

De vrijwillige deelnameprijs bedraagt 5 euro per persoon.

STOEMP - Brusselse caféconcerten - Flying Horseman

Eveneens in ons cafeetje brengt Flying Horseman op 28 mei 2013 om 21:00 uur zijn dreigende postfolk en donkere blues. Zelden wordt muziek zo op het scherp van de snee gebracht.

Le photographe Georges Thiry écrit en 1985 dans son petit livre « *Promenade dans les estaminets du cabaretier van Bruaene* » : *La seconde salle, obscure et confidentielle, généralement réservée aux couples enlacés qui occupaient les angles et qu'on aurait presque pu, au bout d'un temps, placer sous globes.* Presque 30 ans plus tard les petites tables carrées en face du comptoir remplissent encore régulièrement leur discret et tendre office. Et nous aimons que ce soit ainsi. (mv)